

Mi az államok békés együttlétezésének politikáját folytatjuk

N. Sz. Hruscsov beszélgetése Mohammed Hasszanein Heikallal, az Al-Ahram című egyiptomi lap főszerkesztőjével

MOSZKVA. (Agerpres). TASZSZ: N. Sz. Hruscsov, az SZKP KB első titkára november 18-án fogadta Mohammed Hasszanein Heikallal, az Al-Ahram című egyiptomi lap főszerkesztőjét, akivel beszélgetést folytatott.

A következőkben közöljük M. H. Heikal kérdéseit és N. Sz. Hruscsov válaszait:

KERDES: Melyek a közel- és középkeleti országokkal kapcsolatos szovjet politika célkitűzései?

VALASZ: Röviden szólva, a Szovjetunió közel- és középkeleti politikája semmilyen sem különbözik az összes országokkal való baráti viszony megteremtésére alapuló politikájától. Mi az államok békés együttlétezésének politikáját folytatjuk, tekintet nélkül társadalmi és politikai rendszerekre és a világbekezdés megvalósítása mellett vagyunk.

Ezek külpolitikánk alapelvei. A jelen pillanatban a Közel- és Középkelet különleges helyzetet foglal el a világpolitikában. E térségben a népek hosszú időn át gyarmati igában éltek. Egyesek közülük ma már felszabadultak a gyarmati uralom alól, mások még harcolnak felszabadulásukért. De a függetlenné vált országok közül nem mindegyik nyerte el az igazi szabadságot, nem mindegyik biztosította politikai függetlenségét. Egyes függetlenné vált országok kormányköreiben még nagy befolyásuk van egyes embereknél, akik a régi gyarmatosítók érdekeit szolgáló politikát folytatnak.

Mi rokonszenvvel tekintjük a nemzeti felszabadító mozgalmakat. A Szovjetunió igyekszik előmozdítani a közel- és középkeleti országok függetlenségének megerősödését és mindent elkövet, hogy ezen országok népei gazdaságilag is függetlenekké váljanak.

Mi első akarjuk mozdítani a közel- és középkeleti országok gazdasági és kulturális felemelkedését, hogy ezek az országok ténylegesen mint független, önálló államok fejlődjenek. Ki akarjuk szélesíteni kapcsolatunkat az arab államokkal, szigorúan követve az együttlétezés és az egymás belügyeibe való kölcsönös be nem avatkozás lenni politikáját.

KERDES: Melyek az Ön véleménye szerint a középkeleti feszültség igazi okai?

VALASZ: Mi a következőket tartjuk a feszültség okainak: a népek nemzeti függetlenségi harca következtében a gyarmatosítók kénytelenek voltak engedelmeket tenni. Ugyanakkor azonban az imperialisták, főleg az angolok, bizonyos hivalkodással hangoztatják, hogy ők — jól figyeljünk! — előzetes engedelmeket tanúsítottak a gyarmati népekkel szemben, amikor megadták nekik függetlenségüket. Ezeket a kijelentéseket persze az olyan emberek szánják, akik nem sokat értenek a politikához. Valójában az imperialisták kénytelenek voltak egy s más engedelményt tenni, mert már nem tudták a népeket igájuk alatt tartani és a régi gyarmati módszerekkel irányítani. Ugy véljük, hogy okosabb, ha nem engedjük a dolgokat a válságig fajlulni és nem várunk addig, amíg fegyveres felkeléssel ütik ki őket.

Az imperialisták úgy tesznek, mintha távoznának egykori gyarmataikból, valójában azonban igyekeznek fenntartani befolyásukat, de sokkal inkább álcázott formában, vagyis úgy, hogy — mondjuk — ne angol kormányok vezessék az egykori gyarmati országok népeit, hanem az imperialisták zsoldjában álló helyi személyiségek, akik az imperialisták tetszése szerinti politikát folytatnak. A gyarmatosítók tehát úgy tesznek, mintha figyelembe vennék a népek törekvéseit, valójában azonban egész sor országban gyarmati függőségben tartják a népet.

De azok a népek, amelyek kivitták függetlenségüket, meg akarják szilárdítani vívmányaikat. Így aztán összeütközésbe kerülnek a gyarmatosítók érdekeivel és harcra kerül a sor. A gyarmati iga alól felszabadult népek olyan kormányt akarnak, amely valójában az ő akaratukat és törekvéseiket tükrözi. A gyarmatosítóknak nem tetszenek az ilyen kormányok, igyekeznek megdönteni őket és olyan kormányokat akarnak helyükbe ültetni, amelyek az ő akaratuknak vannak alárendelve. Ez az egyik oka annak, hogy a gyarmatosítók harcban állnak az Arab-Kelet népeivel, elsősorban pedig Egyiptom és Szíria népeivel, amelyek tevékenyen harcolnak a gyarmati rendszer ellen.

Egyiptom és Szíria kormányai tiltakoznak az ellen, hogy más államok beleavatkozzanak belügyeikbe. Ez persze vesztes dühre ingerli a gyarmatosítókat, akik minden harci eszközt felhasználhatnak. Összeesküvéseket szerveznek, felforgatók különítmenyeket küldenek ki, ügynököket bérlelnek, hogy meggyilkolják azokat

a politikusokat, akik nincsenek irányukra, továbbá mindenféle rágal-mázó híreket terjesztenek.

A közel- és középkeleti övezetek nagy természeti kincsekkel rendelkeznek és stratégiai jelentőségűek külfontosságú. Egyiptomban van például a Suez-csatorna s az ország az Európát Ázsiával összekötő uton fekszik.

Amikor Anglia, Franciaország és Izrael megtámadta Egyiptomot, az USA kormánykörei kijelentették, hogy elítélik ezt az agressziót. Nyilvánvaló azonban, hogy ha az USA valóban elítélné volna ezt az agressziót, Anglia és Franciaország, amelyek nagy mértékben az USA-tól függnek, — hogy ne is beszéljünk Izraelről, amely amerikai alamizsnából él — rögtön vigyáz-állásba merevedtek volna. Valójában az imperialisták csak elosztották egymás között a szerepeket. Arra számítottak, hogy amíg az Egyesült Nemzetek Szervezete összeül és megvitatja a létrejött helyzetet, az imperialisták végrehajlják szennyes műveiket és a gyarmatosítók politikájának folytatására hajlandó arabokból álló báb-kormányt alakíthatnak Egyiptomban.

Egyiptom és az összes arab népek határozott visszavágása és más bekezerető országok — közöttük a Szovjetunió — akciói meghusztolták ezt a tervet. A Szovjetunió közölte az Amerikai Egyesült Államokkal, hogy ha valójában elítéli és meg akarja szüntetni az angol-francia — izraeli agressziót, közös akciókat kell indítani az agresszorok ellen. Mi tisztában voltunk azzal, hogy — tekintve az USA-nak a három ország Egyiptom elleni agressziójában betöltött igazi szerepét — az amerikai kormánykörök nem fogják elfogadni javaslatunkat. Az USA kormánykörei azonban a javaslat elutasításával leplezték kétszínű politikájukat, beismerték, hogy ez a politika csupán az arab világra felevezetést szolgálja, hogy azt a bizonyos keltse, mintha az Amerikai Egyesült Államok hajlandó volna támogatni az arab országokat. Mi tehát úgy véljük, hogy az agresszorokhoz intézett komoly figyelmeztetéssel a Szovjetunió nagy mértékben hozzájárult az Egyiptom elleni agresszió megszüntetéséhez.

Amikor a francia és angol gyarmatosítók politikája lejárt a magát, az, USA elhatározta, hogy szívesen a segítségükre siet s e célból a többi között kihirdette a hírdett „Eisenhower-Dulles doktrínát”. De az USA imperialista köreiben ez a segítség, amely az imperialisták közel- és középkeleti befolyásának fenntartására irányul, arra a segítségre emlékeztet, amelyet a közel-nyújt az akasztott embernek. Az USA úgy tesz, mintha Anglia és Franciaország érdekeit támogatná, valójában azonban minden erejével azon iparkodik, hogy kiszorítsa Angliát és Franciaországot a közel- és középkeleti országokból, gyökeresen aláaknázza befolyásukat a gyarmati és függő országokban s ellopja helyüket. Céljaik elérésére az angol és francia gyarmatosítók politikájánál burkoltabb kolonialista politikát folytat.

Vietnám példája jól mutatja, hogy ez mihez vezet. A vietnámi nemzeti felszabadító mozgalom kibontakozása idején az amerikaiak a vietnámi népek elleni harcra sarkallták Fran-

ciaországot. Közismert, hogy a vietnámi nép hősi ellenállása következtében a francia gyarmatosítók ereje kiapadt és vereséget szenvedtek. Vietnám egyik felén, pontosabban északi részén népi demokratikus hatalom alakult, a déli részén pedig, ahonnan a franciáknak ugyancsak távoznok kellett, az amerikaiak kerültek uralkodó helyzetbe.

Az USA hasonló politikát folytat Algériával kapcsolatban is, határozott intézkedéseket tesz a franciák kiszorítására, mégpedig annak érdekében, hogy ő foglalja el a helyüket.

Ha a francia kormány nem hallgat a józan ész szavára, szem előtt tartva mind az algériai népet, mind pedig Franciaország érdekeit s nem oldja meg az algériai kérdést, az amerikai imperialista körök megkaparinthatják Algériát is. A feltehetően francia imperialista monopóliumok azonban elvesztették józan ítélőképességüket és elzárták az algériai kérdés megoldásának útját.

Az USA vezetőkörei kidolgozták az úgynevezett „Dulles-Eisenhower doktrínát” és kijelentették, hogy nem tűrik a közel- és középkeleti „űrt”. Az űrpolitika — közérthető kifejezésekkel élve — azt jelenti, hogy az amerikai imperialisták nem ismerik el a népek jogát arra, hogy bárki gyámkodása nélkül maguk határozz-

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

A Békekiáltvány — a haladás kiáltványa

Történelmi fontosságu okirat szól a világhoz: emlékezteti a békeszerető embereket, hogy nekik kell öröködniük, nekik kell legyőzniük azokat kezűt, akik a technikai haladást háborus, gyilkos célokra akarják felhasználni.

A városi békeharcbizottság tagjai, a gyárak, intézmények, iskolák békeharcbizottságai számára a Békekiáltvány egy nagy tevékenység programja, harcrahívás a haladásért, a legnevezesebb úgy — a béke megvédéséért.

A Békekiáltvány rámutat azokra az eszközökre és módszerekre, amelyekkel a háboru mindenkeri haszonlesői — a nagytőkések — még nagyobb nyereséget, vagyont akarnak harcolni sokmillió ember vére, élete árán.

Az emberek, akik be tudnak hatolni a természet legrejtettebb titkaiba, akik megtanulják, hogyan kell uralkodni a legfejlettebb technikai eszközökön, minden erejüket latbavetik, hogy megőrizze a békét.

Meg vagyunk győződve arról, hogy a szocializmus magasatos eszméi az egész világon győzedelmeskednek, szilárdan kitartunk azok mellett, akik a békét védik, akik a rossz felett aratott győzelméért az atom- és hidrogénfegyverekkel végzett kísérletek azonnali betiltásáért és a tömegpusztító fegyverek gyártásának feltétlen beszüntetéséért harcolnak.

Toma Elza tanár,

a városi Békeharcbizottság elnöke

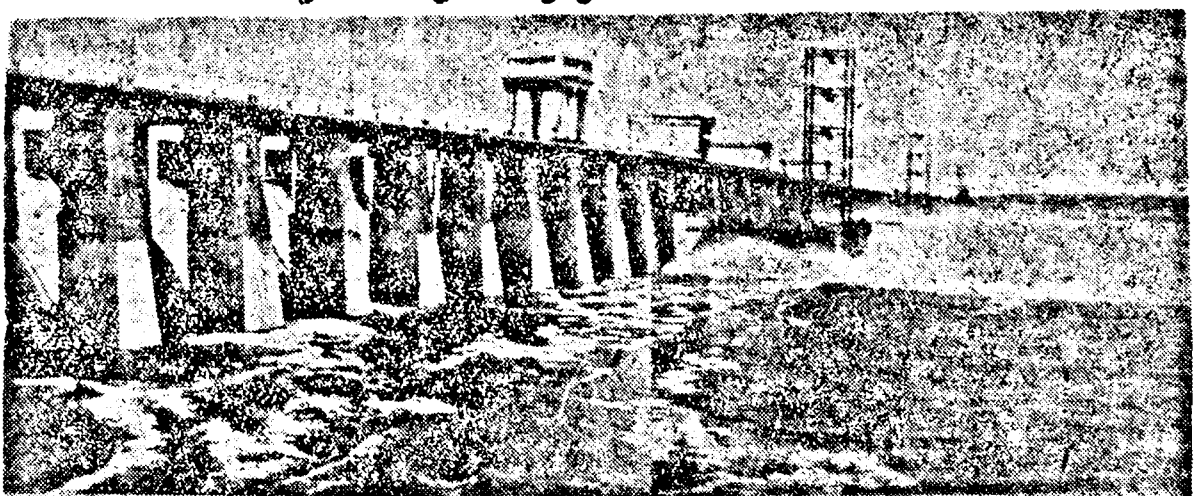
Nazánk minden dolgozójának érdeke a béke fenntartása

Olvastam a kommunista és munkáspártoknak a világ közvéleményéhez intézett Békekiáltványát, s olvasás közben a helyes és együttes gondolata hatalmasodott el rajtam, hisz a béke ügye, a béke sorsa az emberiség fétise, örökös gondolata. Ennek megővését tűzték ki célul a Marx és Lenin zászlaja körül tömörülő emberek. Mindaz, amit olyan nyíltan és világosan kifejt a kiáltvány, mozgósítja az egész világ békeszerető embereit, hogy megvédjék legkedvesebb óhajukat: a békét.

Mindig a békéért küzdöttem és tudom, hogy hazám dolgozói a háboru ellen harcolnak. A Román Népköztársaságban a dolgozók érdeke szorosan összefonódik a béke ügyével. Nálunk a munkások megmunkálják az acélt, hogy a jótélt eszközeit készítsék belőle, a földművesek a kenyérért szántják földjeiket, az értelmiségiek gondolkodnak, irnak, hogy örömet szerezzenek embertársaiknak, egészségükért, a civilizáció előrehaladásán munkálkodnak, mi színészek pedig szerelemről, igazságról, emberségről, barátságról és békéről szóló szavainkkal gyönyörködtetve tanítjuk nézőinket.

Ezért csatlakozom a Békekiáltvány minden egyes szavához.
Bodi Elena,
az RNK érdemes művésze

A világ legnagyobb vízierőműve

A kujbisevi vízierőmű 2,100.000 kilowattot termel, energiája 60 millió ember munkáját helyettesíti.

Teljesítették évi tervüket

Néhány nap óta a Precizia termelőszövetkezet munkaközössége is megkezdte a jövő évi terv teljesítését. Az évi ösztönzési tervét október 31-én, míg az árutermelési tervét november 10-én teljesítette. A sikerek elérésében oroszlandrészt vállalt az öragyártó részleg, melyet Sina Gheorghe vezet. Itt a dolgozók 3350 órával gyártottak többet, mint amennyit tervük előírt. A terv teljesítéséhez nagyban hozzájárult egy új termék is: a szövetkezet ugyanis az idén megkezdte a nikkelezett borotvák szütlek gyártását.

Sikerült irodalmi előadás

Az idén már másodszor tartották a 4. számú középiskola irodalmi körének tagjai jól sikerült színvonalas irodalmi előadást. A múlt hónap végén Ady versekből állították össze az irodalmi műsorukat. A siker arra buzdította őket, hogy novemberben újabb irodalmi előadást tartsanak. Ezalkalommal a legszebb gyermekverseket költötték csokorba.

Sok örömet, vidámságot kifejező verssel örvendeztettek meg tanulóitársaikat. Nagy hatást gyakoroltak a hallgatóságra azok a overmekversek, amelyek a kizsákmányoló rendszerben élő gyermekek nyomorúságos sorsáról szóltak. A gyermekek összehasonlították gondtalan életüket a munkás gyermekek műtblti sorával. Mindkét sa-

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLJENEK VIRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam, 3967. szám

Péntek, 1957. november 29.

4 oldal, 20 bani

Együtt erősebbek vagyunk

Alunis — szövetkezetesített falu

Alunis faluban a pártszervezet agitátorai, kollektivisták, társult parasztok terjesztik a felhívást. Elbeszélgetnek a még egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztokkal, megmagyarázzák nekik a tömörülés előnyeit, hogy nagyobb termést csak úgy érhetnek el, ha tagosítják földjüket és közösen dolgoznak.

Az egyénileg gazdálkodók közül többen tanulmányozzák a szentmártoni termelők felhívását. A felhívás, valamint a helyi kollektivisták és társult parasztok eredményei meggyőzőleg hatnak rájuk. November 25-én — csupán egy nap alatt — 16 egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt határozta el, hogy mezőgazdasági társulásba tömörül. Közöttük találjuk Tomsa Ioant, Lakatos Györgyöt, Crisan Aurelt és másokat.

Alunis falu gyors léptekkel haladt a teljes szövetkezetesítés útján. Ertesítettek bennünket, hogy az összes egyénileg gazdálkodók beléptek a kollektív gazdaságba és a mezőgazdasági társulásba.

November 1-től 28-ig 1031 dolgozó paraszt kérte felvételét a mezőgazdasági társulásokba

Az agitációs felvilágosító munka eredményei napról-napra szebbek. Közégeink dolgozó parasztjai tömegesen lépnek a szocialista mezőgazdaság útjára.

Az utóbbi napokban a legszebb eredményt Mácsán érték el, ahol 25-től—28-ig, tehát három nap alatt 213-an nyújtották be kérvényüket. Pankotán az eltelt három nap alatt több mint ötvenen irakoztak be a mezőgazdasági valamely szocialista egységebe. E hónap folyamán Kovaszincon 64-en, Muszkán 20-an, Ságón 22-en, Világoson 85-en, Vladimirescun pedig 14-en léptek a szocialista mezőgazdaság útjára.

A hónap 25 és 28 közötti napokon teljesen szocialista közösséggé vált Alunis, Mondorlak és Vinga. A rajon területén elsejtől 28-ig 1031 felvételi kérvényt nyújtottak be a régi és új mezőgazdasági társulásokba 2820 hektár földdel.

Vidám percek — gondtalan órák

Sokszor láttam már Mihálykát és Erzsikét, amint kézenfogva vezette anyjuk a napköziotthonba. Megszokott utasok ők a villamoson, vagy az autobuszon, minden nap találkozhatunk velük 7 és 8 óra között. Emlékszem, hogy Mihályka a villamoson azt hajogatta: neki olyan piros autó kell, amilyent a kirakattban látott. Erzsike szereti a babákat s ha éppen válogatni lehetne bizony sokat válogatna...

Ok, a gyerekek vidám percek szereznek minden szülőnek, és azok az órák, amelyeket a napköziotthonban töltenek el — gondtalan percek. Azért nem egészen gondtalanok, mert például a 12. számú napköziotthonban Erzsike minden étkezés előtt kezelt mos. Es ez, ha apró tényező is, — mégis gond.

Mint minden nap, most is kezelt mos...

Mihályka szeret mesét hallgatni s ha olykor türelmes hallgatóra talál szívesen elmondja, amit otthon és a napközi otthonban tanult.

Most mesélek neked.

Mit csináljak... elrontottam...

Szokásos jelenség a gyermekek között az is, hogy egy játékkal ketten akarnak játszani egyszerre. Ilyenkor vagy beleegyeznek a két fél, vagy az élelmebb kikapja a másik kezéből. Potyognak ilyenkor a könyvek, panasz hagyja el a kis ajkakat és sokszor a baba sínyli meg.

Margitka és Rózsika inkább beleegyeznek, hogy ketten játszanak.

Gyere játszsunk együtt...

S észre sem veszik, eltelik a nap. Este, amikor felgyulladnak a lámpák újból ott látjuk őket a villamoson, az autobuszon. Egyiket édesanyja, a másikat édesapja vagy a nagymama vezeti kézenfogva. Lesz mit mesélni otthon, hisz annyi minden történt ma is, olyan jó volt, hogy nem is lehet sorjában elmesélni.

Tettekkel válaszolnak a felhívásra

Aradváros mezőgazdasági körzetében is nagy visszhangra talált a szentmártoni kollektivisták és társult parasztjainak felhívása. Figyelemesen elolvasták a felhívás minden sorát. A felhívást olvasva több gáji termelő előtt számos olyan kérdés tisztázódott, amely eddig homályos volt. A tények tükrében párhuzamot vontak a kollektivisták, társult parasztok és az egyénileg gazdálkodók keresetei között. Látták azt is, hogy a gáji November 7. mezőgazdasági társulás megalakítását kérvényezi. A termelők több mint 200 hektár föld tagosítását kérik.

A gáji termelők a szentmártoni felhívás hatására, valamint a helyi meggyőző példák láttán tömegesen kérik felvételüket a meglévő mezőgazdasági társulásba, vagy pedig új társulás megalakítását kérik. A napokban is olyan dolgozó parasztok lérték az új utra, mint Tirsin Slavonia 15,54 hektár földdel. Simonov Petru 0,57, Kelemen Mihály 7,78, Stefanov Dusan 9,41 hektár földdel és mások. Aik ezután közösen harcolnak életszínvonaluk emeléséért.

Többeket meggondolkoztatott a felhívás. Ugy határozta, hogy követik a szocialista egységbe tömörült dolgozó parasztok példáját. Ők is tömör-

Ünnepségek Ady Endre születésének 80. évfordulóján

— Látogatás Nagyváradon és a költő szülőfalujában —

(Kiküldött munkatársunktól.)

Vannak felejthetetlen pillanatok, melyeknek emlékét egész életünkben őrizzuk. Nagy örömeim, felemelő élmények, vagy a válság, a csalódás, a bánat pillanatai ezek. De ritkák, sokszor egyedülállóak azok a pillanatok, amelyekben az eláradás, a beteljesülés és a szomorúság, a rezignáltság komor hangulata egyszerre, elválaszthatatlanul tölti el a lelket.

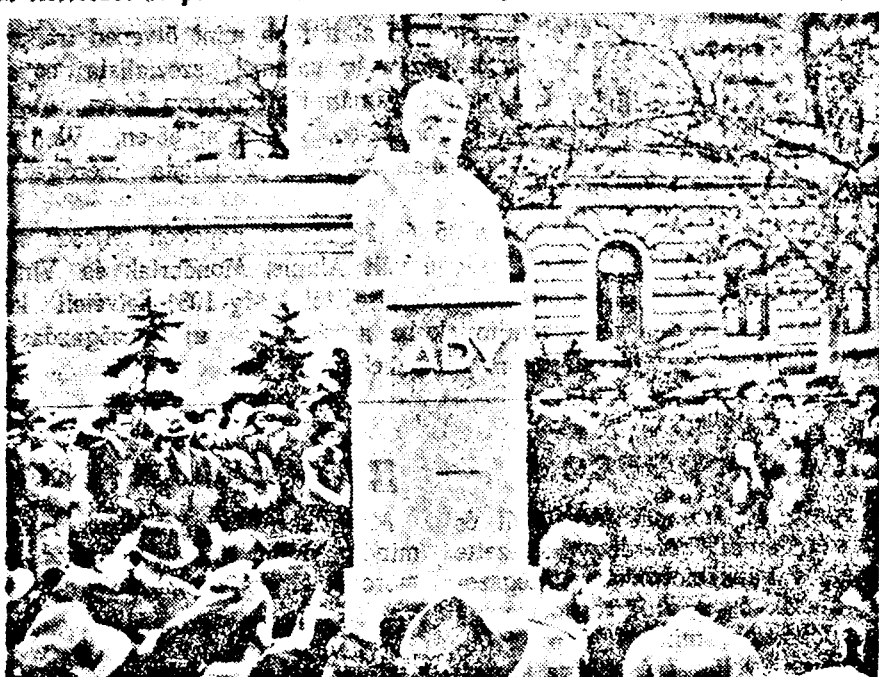
Ady Endre születésének 80. évfordulóját ünneplik országwide. Nálunk és még sok más országban gyűzött az eszme, amelynek igazsáért a nagy magyar költő egész életét átadta. Az ünnepi versekben, az eszme, amelynek jegyében halhatatlan

an írásai fogantak. Rövid élete szüntelen harc volt a fojtó levegőjű társadalmi és nemzeti ellen, harc önmagával. De soha sem lankadt hitte, vágya, hogy eljön — hamarosan eljön — a nap, amikor „Itél a nép, itél a föld / S ezerszer jaj a bűnösöknek”. Ady Endre azonban nem érte meg ezt, időelőtt elragadta a kór, szervezete felemészte az engesztelhetetlen, egyenlőtlen küzdelem, amelyet az uralkodó renddel vívott a jobb, szebb életért, — az emberi márt.

Ezért hatalmasnak el bennünk a pillanatokban az ellentét érzése, ezért jelentkezik elválaszthatatlanul öröm és bánat.

A Holnap városában

Nagyvárad, házaid, terveid mind róla, Góg és Magóg fiáról beszélnek. Itt kezdte botongatni tehetségének szárnyait a modern magyar költészet és publicisztika zseni.

Ady Endre nagyváradi szobrának letelezése

lis művelője. Az új magyar határidő alapjait itt rakják le a holnaposok és vezetők — Ady. Azóta több mint fél évszázad telt el, de a költő emléke még ma is kegyelettel, szeretettel őrzik a váradiak. Az emlékezés külső jelei — az Ady-múzeum és az emléktáblák kívül — most a 80. évforduló alkalmával újul gazdagodtak. A volt Müller cukrászda (most Ady-múzeum) előtti parkba Vetrő Artúr stílusában is rendezték ki a váradi Ady emléktáblát.

A nagyszabású ünnepségen körülnéztek üdvözölhettek a Magyar Népköztársaság Irodalmi Tanácsa elnöke, Ady legjobb barátja, Bölöni György, Thury Zsuzsa író és Kados László irodalomtörténész, az RNK Irószövetsége részéről pedig Radu Bourreau író. Jelen volt a költő kortársai közül a nagyváradi Tabéry Géza író, a közismert temesvári műfordító Franyó Zoltán és a költő barátja, a nagyváradi városi néptanács elnöke, a nagyváradi városi néptanács elnöke, a nagyváradi városi néptanács elnöke, a nagyváradi városi néptanács elnöke.

Szombaton, november 23-án délután került sor a szobor-letelezésre, a rövid, meghitt hangulatú ünnepségre. Bolon Victor, a tartományi néptanács elnöke és Vigh Andrásnak, a városi néptanács elnöke bevezetője után Pop Aurel tanár és Tabéry Géza mondott rövid, meleghangú, mélyszánt beszédet Adyról. Aztán leült a lepel, diszkrét taps hangzott fel és halak peregni

A kortársak beszélnek

Hallgatjuk az előadásokat és valahogy mind erősebben rajzolódik ki előttünk Ady emberi és művészi alakja, mind közelebb kerülünk hozzá, mind lanygásgömbben társul ki előttünk költészetének emberi mélysége. Az élmény forrása, Ady költészetének, személyiségének vázlatát különösen a két kortárs, Tabéry Géza és Franyó Zoltán felolvasásakor kerít hatalmába.

Tabéry Géza hangulatos visszaemlékezésében rejtélyesen ismétlődik a kérdés — kissé lekicsinyölően Jékely Aladárnál, a költőnél, eleinte a tiltakozás, a meg nem értés árnyalatával Csinszkanál — ki az az Ady? „Az az Ady pedig ugyanaz a férfi, aki pár év múlva feleségül fogja venni a kis penzionistai erdélyi lányt, s azzal Csucsára egy szép nap majd beállít Jékely Aladár is, azzal a hódoló versével:

Dolgos nyomorgók biztatója,
Ős farsók torkonfogója,
Ady, te vagy.
Földéhes aratok keserve,
Asztalvárak ellen tüzelve,
Ady, te vagy.
Álvó farkok vészharsonája,
Egerek zugás orgonája,
Ady, te vagy.
Am holnapod ma sincs a mában,
Ki látta hát még igazában,
Ady, ki vagy?

A kolozsvári kávéház költődoyenje, s a Svájcba került erdélyi lány szemében egyformán probléma már az új magyar daloló. Ott ülték Csucsán mind a ketten. Egyikből feleség lett, a másikból az őz ellenségéből hódoló tanítvány, az ifjú versefejedelmé bábáinál.

De ki az az Ady?
Az az Ady a legutóbbi ócsárolt férfi volt az 1914 előtti Magyarországon. Szidták, mert világosan látó és józan. Szidták, mert dacos és gögös, s mert magyarságában európai, és szidták, mert zseni.

„A ma fiataljai meg sem értik, hogy 1908–1909 táján milyen féltékeny szennvedéllyel tombolt a harc az Ady-versek körül. Bár a konzervatív tábor íróinak és kritikusainak támadása főként a versek „érthetetlensége”, „örült szimbolikája” ellen irányult, sőt néptől ostromozó nagy költeményei miatt magyarellenességgel, hazafarsalással rágalmazták Adyt, mégis a rettegett forradalmi lendület, a megakuvástanal politikai magatartás szította a Tisza-féle reakciós nagybírók költőnek a magyarországi dolgozók nevében üdvözli az egybegyűlést. A szatmári és a nagybányai színek után Ady-verseket szavalnak. Koszorút helyeznek az emlé-

reben jól érezték, hogy itt nemcsak új metaforákról, homályos szimbólumokról, szóval irodalmi forradalmról van szó, hanem sokkal többről: egy zseniális költő veszedelmes rohamáról az új Magyarországra hatalmi pozíciók ellen. Efelől nem is lehetett semmi kétség. Hiszen Ady már jóval a Vör és Arany-költő megjelenése előtt a magyar publicisztika történetében példátlanul szuggesztív, bátor, szenvedélyes újságírókban és katasztrófa felé rohamozó magyar közélet minden visszas jelenségét végigkísérelte.

Temesváron 1908-ban alakult meg a Dél-iroscsoport, amelynek tagjai az új magyar irodalom képviselőit és mindenekelőtt Adyt tartották vezérüknek. Azonban a kispolgári és polgári körök felvonultatották Ady ellen a református pap-költőt, Szabolcska Mihályt, aki „Vad-Ady Endre” aláírással gúnyverseket jelentetett meg a Dél-magyarországi Közlönyben.

„Egy bátor új nemzedék a verhetetlenség hívével rohant diadalra. Előttünk az élen...

„Ez itt falu, az én falum”

Másnap, a hideg, komor, fénytelen november utól vasárnapon a költő szülőfalujára felé zötyögtem bennünket a hatalmas gépkocsi. Sivár a vidék, a téli napok már átombra dermesztették a tájat. Itt-ott még kinttelejtett száruk, csemegező fák, bokrok. A földet legelő helyen a gyér hűlő hó takarja. Megérkeztünk Nagyváradra, a Károlyi grófok hajdani rezidenciájába. Ez a város is Ady emlékéért őrzi. Megtekintjük a gimnáziumot (ma mezőgazdasági középiskola), ahol 1888–1892 között iskolába járt. Az ódon épület falán márványtábla ad hírt Adyról. Nem messze az egyik mellékutában a ház, ahol barátjával Papp Auréllal, a kisdiák Ady lakott. Aztán folytatjuk utunkat. Kanyargós dűlőutakon haladunk, átkocsizunk a történelmi nevezetességű Majtényi síkon, amelyről már csak „egy köhintésre” van Ady-faluja (Erdmindszent). Mielőtt beérnénk a faluba, megpillantjuk a messze húzóódó, most száraz Ert, amelyet a költő gyönyörű sorokban tett halhatatlanná.

„Az Er nagy, álmos, furcsa árok,
Pocskos viz, sós, kék lakják.
De Kraszna, Szamos, Tisza, Duna
Oceánig hordják a habját.”

Mindjárt a falu szélén feltűnik a lénnyekről jól ismert szülőház és az Ady-kuria. Nagy tömeg szorong az udvaron.

Az évekkel ezelőtt leégett nádfele, töpörödött, falusi házat restaurálták. A homlokzati oldalon Sebő Zoltán szobrász Ady mellszobrának másolata, a bejárat mellett márványtábla, rajta aranybetűkkel románul és magyarul:

A költő restaurált szülőháza. Ahomlokzati oldalon mellszobor, a bejárat mellett emléktábla hirdeti Ady emlékét.

„Mikor fogunk már összefogni?
Mikor mondunk már egy nagyot
Mi, elnyomottak, összetörtak,
Magyarok és nem magyarok?”

ADY ENDRE,
a nagy költő születésnapjának
80. évfordulójára, Nagyban-
tartományi néptanácsa.

Kezdődik az emlékház felavatási ünnepsége. Roman Nicolae a Tasnádi rajoni néptanács elnökének megnyitója után Gáll Sándor, a Nagyban- tartományi néptanács alelnöke beszél románul, magyarul arról, hogy mit jelentett és jelent a két nép számára Ady Endre. Az RNK Irószövetsége nevében Franyó Zoltán tart költői lendületű, tüzes, szárnyaló beszédet. Kados László pedig, a magyarországi írók és a magyarországi dolgozók nevében üdvözli az egybegyűlést. A szatmári és a nagybányai színek után Ady-verseket szavalnak. Koszorút helyeznek az emlé-

Ady versei világították meg az utat; tudtuk, hogy merre suhant a rim és merre gyújt a szó, tudtuk, hogy nem szellemes poén csilingel, hanem egy egész világ katalizmája recseg és ropog a vers végén, mely a magyar népielek mélységeiből jött és a végtelen felé cikázott.

Aztán Franyó Zoltán a Nyugat egyik váradi felolvasó estjéről beszélt, amelyen Ady is részt vett. De nem is a felolvasó-est eseményei érdekeseek, hanem az a rendkívül sejtlen és mégis valószínű légtér, amelyben az Ady-vers logant az egyik váradi kiskocsiban. Szuggesztív erővel varázsolja elénk Franyó a költőt, aki ceruzaosonkjával támadásra indul az előtte fekvő üres papír ellen, hogy művészi formába öntse lenkét haborgó érzéseit.

Végelérnek a visszaemlékezések, most a költő a szó. A Nagyváradi Állami Színház román és magyar tagozatának művészei lépnek a színpadra és felcsendül a szavak és énekek ajkán magyarul és románul a sok gyönyörű Ady-vers, a költő harcos prózájának egy-egy gyöngyszeme.

tábla mellé, majd megindul a látogatás hullámzó tömege a szülőház belső felé.

Földespadlóju, sötét kis szobákba áruunk, mennyezete szinte a fejünket súrolja. Kevés az Ady-relikvia, azokat is csak nehézségek árán tudták felkutatni és megszerezni. Legtöbbje fénykép — Ady szülei, a költő és édesanyja, Csinszka népi motívumú kalászeszti jegykezdője, egyszerű faragott falusi ág és más tárgyak. Az udvar tulsó felében emelkedő Ady-kuria szobái már tagasabbak, világosabbak. Ezekben is néhány régi bútor, darab és családi fénykép, a legértékesebb emlék pedig Ady szobájában a költő halotti maszkja.

A látogatók tömegében ott áll szörny Szabolcs Kovács Katika, Adyék egykori szolgálója, 1917-ben került a családhoz, s az év nyarán találkoztott még a farsádon, betegben néhány napra hazalátogató költővel. Tanuja volt a tragédiának, amikor a szülők értesültek kisebbik fiuk haláláról, és ott volt mindkettőjük halálos ágyánál. Ma ő az emlékház gondnoka.

Távozóban akaratlanul is valami makacs szomorúság lopakodik a felkünkbe. Igen, a faluban is vannak még, akik ismerték Ady Endrét, ezek a falak, tárgyak is látták a költőt. De ő már nincs közöttünk. És amikor gépkocsink kidőög a faluból, a barátságatlan, fázós ösztől szürkületbe, a költőt idézzük:

„Ez itt falu, az én falum,
Innen jöttem és ide térek.
Mindszentnek hívják hasztalan,
Mert minden gonosz rajta van,
S itt, jaj, átkos, fojtó az élet.”

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

Vereséget szenvedett a tartalékos román bajnokságot

Borussia Dortmund—Hadsereg Központi Háza 4:2 (4:1)

A nyugat-németországi Dortmundban került sorra az európai bajnokságot Kupája keretében a román bajnokságot vendégjátékára és a „Rote Erde” nevű stadionban 45.000 néző előtt játszották le a mérkőzést. A bukaresti együttes Voinescu, Toma, Apolzan, Ivanescu, Jenei nélkül állt fel és főleg a kellő rutinnal rendelkező kapus hiánya volt erősen éreztető, mert Boros kapus két „potya” gólt is kapott. A Hadsereg Központi Háza csapata a következő összeállítással csapott ki: 1. 21. percen szöglet után Mitiklo állította be a végeredményt (4:2). A román csapat csatársora keveset és pontatlanul lő és így az eredmény már nem változik.

Boros — Dragomirescu, Zavoda II, V. Dumitrescu — Onisie, Boné — Căveanu, Constantin, Alexandrescu, Zavoda I, Tataru.

Az első félidőben a küzdelem változatos: mindkét csapat egyformán veszi ki részét a támadásból. A 35. percen a hazai csapat szerzi meg a vezetést: Schmidt átadását Berling lövi, Boros kiüklözi a labdát és Peters a hálóba küldi (1:0). A román csapat harcol az egyenlítésért és a

43. percben sikerül is kiegyenlítenie: Zavoda I 20 méteres bombalövésével hálóba jut (1:1).

Helycsere után előbb a németek támadnak, de az 5. percben a román együttes vezet: Boné váratlan lövése megakad Raul hálójában (1:2). A németek nyomása egyre érezhetőbbé válik és a 14. perc meghozza számukra az egyenlítést: védelmi hiba után újból Peters lábáról kerül Boros hálójába a labda (2:2). Három perc múlva megismétlődik az eset: a román csapat védelme ismét hibáz és újból Peters a gólszerző (3:2). A 21. percben szöglet után Mitiklo állította be a végeredményt (4:2). A román csapat csatársora keveset és pontatlanul lő és így az eredmény már nem változik.

A győztes csapat határozottabbnak bizonyult és gólrátörőbben játszott. Legjobbjai Raul kapus, Peters, Schmidt és Mihail, míg a román csapatból Zavoda II, Dragomirescu, Boné és Tataru tűntek ki. A skót Morwat jól vezette a mérkőzést.

A Progresul sikerei a tartományi bajnokságban

A tartományi labdarúgó bajnokság kezdetén az aradi Progresul csapata bizony sokszor az utolsók között volt, sőt olyan forduló is akadt, amely után éppen az aradi csapat jutott az utolsó helyre. Az aradi labdarúgók szorgalmas, céltudatos munkájának gyümölcse mind feljebb kerül a bajnoki sorrendben és az sok szép sikeres mérkőzés után lehetővé is vált

számukra. A vasárnapi értékes győzelemmel az aradi csapat a bajnoki táblázat hatodik helyére került. A Progresul minden bizonnyal a tavaszi idényben is megállja majd helyét, hiszen ekkor a legkeményebb ellenfeleket Aradon látja vendégül. A táblázat a vasárnapi forduló után így alakult:

Temesvári Progresul	13	8	4	1	38	8	20
Románbókai Energia	13	9	1	3	29	9	19
Temesvári Voinita	12	7	4	1	25	7	18
Detiai Energia	13	8	2	3	26	21	18
Arad Energia	13	7	3	3	26	13	17
Aradi Progresul	13	6	1	6	22	29	13
Kolcáni Energia	13	4	4	5	24	15	12
Zombolyai En. Constr.	13	4	3	6	21	25	11
Temesvári P. R. Cukorgár	12	4	3	5	14	22	11
Pécsai Recolta	13	3	4	6	10	15	10
Temesvári Elektromotor	13	5	0	8	13	22	10
P. R. Belojanis	13	4	1	8	17	24	9
Karánsebesi Locomotiva	13	3	1	9	11	40	7
Grabáci Recolta	13	2	1	10	12	50	5

Elúfáztak asztali teniszezőink

Legjobb asztali teniszezőink, mint ismeretes, svédországi, dániai, majd németországi túrán vesznek részt. A csapat tagjai: Angelica Rozeanu, Zeller Ella, Gantner Máttyás, Reiter

Tamás és Harasztosi Tibor már el is utaztak Stockholmba, ahol pénteken kezdődik a nagyszabású nemzetközi verseny.

Győztek a török kosárlabdázók Marosvásárhelyen

A török válogatott kosárlabda csapata második túramérkőzését Marosvásárhelyen játszotta, ahol a román utánpótlás válogatott volt az ellenfele. A román csapat elég jól játszott,

főleg a második félidőben és így csak 78:70 (46:37) arányban szenvedett vereséget az igen jól játszó török csapattól.

Néhány sorban

Berlin válogatott röplabda csapatai első bukaresti vendégszerelésük során a Dinamo röplabda csapataival mérkőztek. A lányoknál 3:0, a fiúknál pedig 3:2 volt az eredmény a Dinamo javára.

A Kolozsvári Stiinta labdarúgó csapata három mérkőzésből álló bolgár túrára indul, amelynek első mérkőzését vasárnap az Akademik Szófia ellen játssza.

A városi nemzetközi kardvívó csapatversenyben Magyarország csapata győzött, miután a döntőben 9:7-re legyőzte a lengyel válogatottat.

A moszkvai Dinamo labdarúgó csapata közbélyes délamerikai túrára utazik, amelynek keretében Argentínában, Braziliában, Chilében és Uruguayban bonyolít le mérkőzéseket.

Maria Pogorevici vezet a krakkói sakkversenyen

Krakóban a világbajnoki női zóna sakkverseny keretében a román nő játékosok kitűnően szerepelnek. Maria Pogorevici nyolc forduló után 6 ponttal vezet, míg utána a lengyel

Holuj (5 pont) és a magyar Keresztes (4 pont) következnek. Jól szerepel Teodorescu is, aki 3 és fél ponttal és egy függőben maradt játszmával a 4–6. helyen áll.

Rádióműsor

Szombat, november 30.

BUKAREST I.: 5. Hírek. 5:10: Román népi melódiák. 6:15: Román népi táncok. 7:10: Szórakoztató zene. 7:40: Népzene. 8:30: Zene. 9:30: Szeresetek a könyvet. 10: Esztrád-zene. 11: Hírek. 12:15: Esztrád-hangverseny. 13:05: Szimfonikus hangverseny. 15: Hírek. 15:35: Fatu Radutu Aurelia énekel. 16:15: Itt Moszkva beszél! 17: Hírek. 17:20: Zenes közlemények. 18: Könyvzene. 19: Hírek. 19:15: Földtör gyűjteményeinkből.

19:55: Jótészekat gyerkeket. 20: Hírek. 20:30: Ifju figyeld. 20:45: Román népi zene előadói. 21: Táncczene. 23:55: Hírek.

BUKAREST II.: 14: Hírek. 14:08: Déli hangverseny. 15:10: Forradalmi dalok. 16: Hírek. 16:20: Zenes közlemények. 17:30: Esztrád-zene. 18: Hírek. 19: Könyvzene. 19:30: Egy éj Velencében. Strauss-operett. 21: Hírek. 22:30: Zenes hét vége. 23:53: Táncczene.

Időjárás

November 29-én, pénteken változó felhőzet, többnyire borult égbolttal. A nap folyamán helyi esők. A hőmérséklet változó, nappal 4–7 fok,

éjjel minusz 3 és plusz 3 fok között váltakozik. Reggel párák és köd. Képződés. Gyenge, később mérsékelt északnyugati szél.

FARKAS TIBOR

Alapszervezeteink elsőrendű feladata — a párt társadalmi összetételének megjavítása

A TEBA-ovár kulturothónában vasárnap, december 1-én este 8 órakor bemutatják az Eső után köpönyeg című operettet.

Mi az államok békés együttlétezésének politikáját folytatjuk

N. Sz. Hruscsov beszélgetése Mohammed Hasszanein Heikallal, az Al-Ahram című egyiptomi lap főszerkesztőjével

(Folytatás az 1-ső oldalról.)

zanak sorsuk fölül. Az ilyen szemlélet ideje azonban mindörökké le-
tűnt.

Az amerikai imperialisták sokkal korszerűbb formában, mondhatnám kesztyűs kézzel folytatják gyarmatosító politikájukat, ezzel azonban áldozataik sorsa semmivel sem könnyebb. Az amerikai imperialisták kizsárolták az angol és francia imperializmust a Közel- és Közép-Kelet térségéből. A petroleumszag elhomályosítja az imperialisták tudatát, elvesztik itélő képességüket s nem válogatnak az eszközökben. Egyetlen gondolat őrzi őket: a monopoliomok gazdagodása.

Ezért, amikor az arab országok, elsősorban pedig Egyiptom és Szíria ellenálltak az amerikai imperializmusnak és visszavágtak a „Dulles-Eisenhower doktrínának”, az amerikai imperialisták elhatározták, hogy megbuktatják a nekik nem tetsző kormányokat. Felkelést kezdtek előkészíteni, árulókat toboroztak az arab országokban. Amikor ez nem sikerült, megpróbálták megszervezni Jordánia és Irak agresszióját Szíria ellen. Azonban ez sem sikerült nekik, de nem azért, mintha Jordánia, valamint Irak kormánya nem lett volna hajlandó belekeveredni ebbe a kalandba, hanem azért, mert ezek nem voltak biztosak hadsergükben. Nyíltan megmondták az amerikaiaknak, hogy ha mozgásba hozzák az iraki és jordániai csapatokat, ezek állnak Szíria és Egyiptom oldalára.

Izraeli illető: az amerikaiak megparancsolták neki, hogy maradjon vesztve, mivel jól tudták, hogy egy Szíria elleni izraeli agresszió rendkívül népszerűtlen lenne, az arab népek gyűlöletét és tiltakozását váltaná ki, noha Izrael örömmel vállalkozott volna erre a zsoldár szerepre. Eppen ezért elhatározták, hogy Törökországot, a muzulmán országot használják fel Szíria ellen. Azonban ez a terv is — mint tudják — kudarcba fulladt, az arab országok népei, elsősorban pedig Szíria és Egyiptom határozott magatartása, továbbá más békéserevű országok, köztük a Szovjetunió akciója következtében.

A szovjet kormány megfelelő figyelmeztetésben részesítette az illetékeseket, kijelentve, hogy ha az imperialisták háborút robbantanak ki a Közel és Közép-Keleten, a Szovjetunió nem maradhat közömbös. A Szovjetunió ezzel nem követett politikai, vagy gazdasági célokat, csupán a béke és a népek biztonságának megőrzése végett. A szovjet kormány megítélte közismert nyilatkozatait és véleményük szerint, a békéserevű erők erőfeszítése folytán sikerrel zárult a Szíria elleni agresszió megszüntetésére folyó harc első szakasza.

Azonban ébereknek kell lennünk, hisz a gyarmatosítók nem adták fel teljesen terveiket, mert a kölcai mágnesként vonzza az imperialistákat. Az imperialisták új eszközökkel igyekeznek majd elérni céljaikat. Ime, ezek a főbb okai a jelenlegi feszültségnek a Közel- és Közép-Keleten.

KERDES: Egy dolgot szeretnék tisztázni. Egyesek felvetik a kérdést, hogy a Szovjetunió miért reagált másképpen az Egyiptom elleni agresszió idején, mint akkor, amikor Szíriát fenyegette agresszió. Az első esetben a Szovjetunió az Egyiptom elleni hadműveletek megkezdése után körülbelül egy héttel figyelmeztette az illetékeseket, az utóbbi esetben pedig idejében akcióba lépett. Milyen magyarázható ez a különbség?

VALASZ: Ha tanulmányozni fogja a szovjet kormány akcióit az Egyiptom elleni agresszió megelőzésére, megállapíthatja, hogy mi nem Anglia, Franciaország és Izrael agressziója után, hanem jóval előtte léptünk akcióba. Nemrég tették közzé a szovjet kormány Eden és Guy Mollet irakhoz, még az egyiptomi agresszió előtt intézett leveleit, amelyben figyelmeztették őket arra, hogy egy esetleges Egyiptom elleni agresszió kudarcra van ítélve. Ezenkívül, amikor Bulgariával együtt vendégekként Angliában jártunk, Eden, Lloyd urakkal és más politikai személyiségekkel folytatott megbeszéléseink során — tehát a hadműveletek megkezdése előtt fél évvel — igyekeztünk megvilágítani előttük Nagy-Britannia esetleges közel- és közép-keleti agressziójának káros jellegét. Az angol, francia és izraeli kormány azonban attól az óhajtól vezérelve, hogy rövidesen végezzék a nekik egyáltalán nem tetsző egyiptomi kormánnyal, annyira mevesztültek, hogy nem vették ezt figyelembe,

agressziót követtek el és nagy károkat okoztak nemcsak Egyiptomnak, hanem elsősorban maguknak, mivel agressziójuk kudarcában egyben gyarmatosító politikájuk kudarcát is jelentette. S a francia és angol vezetőiköröknek ezért a kudarcért nem bennünk, hanem saját magukat kell hibáztatniuk, hiszen saját maguk jártak el ésszerűtlenül. A Szovjetunió pedig teljesítette nagyhatalmi kötelességét, amely abban áll, hogy megakadályozza a háborút, vagy ha ez elkezdődött, akkor végtessen neki. Ime, ez a tavalyi Egyiptom elleni agresszióval kapcsolatos események rövid története.

Szíriát illetően mi figyelembe vettük azokat a tapasztalatokat, amelyek azt bizonyítják, hogy a gyarmatosítók nem mindig hajlandók a jó tanácsra. A szovjet kormány éppen ezért tett idejében félre nem érthető nyilatkozatokat álláspontunkkal kapcsolatban, arra az esetre, ha kiborították volna a háborút Közel- és Közép-Keleten. S mi örömmel látjuk, hogy a török kormány felelősségteljesen fogja fel nyilatkozatainkat.

Ismeretes azonban, hogy nemcsak a józan ész sugalmazta a török kormánynak azt, hogy ne robbantson ki háborút, hanem az USA is tett bizonyos intézkedéseket. Míg az első időszakban az USA sürgette Törökországot, hogy minél hamarabb támadja meg Szíriát és számoljon fel vele, később, amikor az USA kormánykörei látták, hogy a dolgok nem fognak úgy kellemes katonai sétára korlátozódni és nem gyűrhetik le egykönnyen az arab népeket, Szíriát és Egyiptomot, és hogy mindez nagy kielégeléseket vonhat maga után — takarodott fújtak. Eleinte háborúba taszították Törökországot, később azonban már azt tanácsolták neki, hogy egyelőre ne tegyen ilyen lépést. Azt hiszem, hogy mindez rá fogja ébreszteni a valóságra a törökországi köröket. Ezek a körök láthatják, hogy tengerentúli barátai, — akik Törökországot a szomszédai ellen taszítják — nem a béke érdekét követik, hanem éppen ellenkezőleg, a békéserevű országok ellen — felkorbácsolva a szenvedélyeket, a „hidegháború” hasznát igyekeznek húzni.

A török vezetők valószínűleg azt a következtetést vonják le, hogy tengerentúli barátai nem mindenhatóak és hogy léteznek olyan erők, amelyekkel az USA nem tud boldogulni. Eppen ezért a vitás kérdéseket nem a szenvedélyek felkorbácsolásával és a „hidegháború” fokozásával kell próbálni megoldani, hanem a békés együttlétezés alapján, tárgyalások útján.

Törökország szomszédunk és mi békében és barátságban szeretnénk vele élni. A török vezetők hangzatátják, hogy Törökország nem akar a Szovjetunióval háborúzni. De ok az, amit jelentik ki ezt, mert merő képtelenség volna Törökország számára, hogy a Szovjetunió ellen harcoljon, kissé túlságosan nagy az aránytalanság az erőviszonyokban. Mi azt kívánjuk, hogy Törökország minden szomszédjával békében és barátságban éljen... Ha mi Törökországhoz képest erős állam vagyunk, vannak viszont országok, amelyekhez képest Törökország az erős. Jó lenne tehát, ha Törökország az összes szomszédos országokkal szemben a függetlenség tiszteletben tartása, a be nem avatkozás és a barátság elveit követné.

A Szovjetuniót mind a Törökországgal, mind pedig a többi országgal való kapcsolataiban ugyanezek az elvek vezérlik, mégpedig a békés egymás mellett élés, a barátság kifejezése, a kereskedelmi és a kulturális kapcsolatok elmélyítése, továbbá a háború ellen, a békéért folytatott harc.

KERDES: Lehetséges, hogy az arabok és a franciák az Önök figyelmeztetése ellenére azért robbantották ki az Egyiptom elleni agressziót, mert nem volt tudomásuk róla, hogy rakétavédelemmel rendelkeznek?

VALASZ: Nem. Mi angliai látogatásunk alkalmával beszéltem velük arról s tájékoztattuk őket, hogy vannak ilyen rakétáink. Lehetséges talán, azt hitték, hogy ez nem felel meg a valóságnak, ugyanúgy, mint ahogy most is önmegnyugtatósal arról igyekeznek meggyőzni a közvéleményt, hogy mi nem rendelkezünk minden korszerű fegyvertípussal. De ha kétségeik merülnek fel, végezzünk kísérleteket egy közös lőtérrel és lássuk hát, hogy ki rendelkezik és ki nem ballisztikus rakétával. Hiszen pontosan tudja mindenki, hogy sem az USA-nak és Angliának, sem pedig Franciaországnak nincsenek interkontinentális ballisztikus rakétái, a

melyekkel a Szovjetunió rendelkezik.

KERDES: A közös kísérletezések valószínűleg sokba kerülnek. A mesterséges hold kilövése is voltaképpen egy közös lőtérrel végzett gyakorlat.

VALASZ: Ez azonban nyilván nem elegendő számukra. Ugy látszik, azt az elvet követik, hogy nem elegendő valamit látni, hanem meg is kell tapasztalni. A mesterséges holdat azonban nem lehet megtapintani.

KERDES: Ön kijelentette Bevan urnak és több más nyugati politikusnak, hogy a Szovjetunió hajlandó egy magasszintű értekezletre találkozni a nyugati országok képviselőivel a Közel- és Közép-Keleten kialakult helyzet megvitatása céljából. Azt jele-ti-e ez, hogy a Szovjetunió részt fog venni egy olyan értekezleten, amelyen a Közel-Kelet országainak képviselői nem vesznek részt és amelyen nem lesz képviselve az ő álláspontjuk. Milyen garanciát kapnak a Közel-Kelet népei egy ilyen értekezlet összehívása esetén — tekintetbe véve azt, hogy a Szovjetunió támogatja a népek felszabadító mozgalmait?

VALASZ: Ismerik kormánynyilatkozatainkat, melyek szerint arra törekszünk, hogy felszámoljuk a „hidegháborút”, s így biztosítsuk a békés együttélést, s következtéseként az összes államok békés versengését is, függetlenül az illető államok társadalmi és politikai rendszertől. A békés versengésnek kell megmutatnia, melyik rendszer életképesebb, melyik felel meg inkább a népek törekvéseinek, s képes tökéletesebben kielégíteni a nép anyagi és szellemi igényeit.

Amde a békés együttélésre irányuló törekvéseink egyelőre még nem találunk kedvező visszhangra a legfőbb imperialista államok kormányzó körei részéről. A „hidegháború” tovább folyik, s ez óriási terhet jelent a népeknek mind anyagi, mind morális szempontból. A népek mentesüljen akarnak e teher alól és olyan körülményeket akarnak biztosítani a maguk számára, amelyben minden ember nyugodtan élhet, nyugodtan alhat, anélkül, hogy félnie kellene, hogy bombabarobbanások zavarják meg álmát, vagy vetnek véget életének. A népek fel akarnak szabadulni a „hidegháború” béklyóiból.

Eppen ezért igyekeznünk kell megvalósítani a békés egymás mellett élést. De a békés egymás mellett élés összeegyeztethetetlen az „erőpolitikával”, a „szakadékpolitikával” és más hasonló dolgokkal, amelyekhez az imperialista hatalmak folyamodnak. A szocialista és kapitalista országok képviselőinek találkoznok kellene egymással, eszmecserét kellene folytatniuk és meggyőzésre kellene jutniuk. A világot meg kell nyugtatni, de nemcsak szavakkal, hanem tettekkel is.

A Szovjetunió számtalan példával bizonyította be azt az őszinte óhaját, hogy a békés egymás mellett élés politikáját akarja folytatni: államszerződést kötött Ausztriával, kivonta csapatait ebből az országból, kivonta csapatait Finnországból és lemondott finnországi katonai támaszpontjáról, 1800.000 emberrel csökkentette fegyveres erőit, egyezményt kötött a hadállapot megszüntetésére Japánnal, felvette a diplomáciai kapcsolatokat Nyugat-Németországgal és megoldott számos más kérdést. Építő javaslatokat tettünk a leszerelés kérdésében, az atom- és hidrogénfegyver eltiltását és az ezekkel folyó kísérletek beszüntetését illetően. Nem fogom felsorolni valamennyi akciónkat és javaslatunkat, mert a lista igen hosszú lenne. De mindennek egy eredője van, mindez abból az óhajból

származik, hogy megelőzzük a háborút és kizárjuk a vitás kérdéseknek háború utján történő megoldását.

A nyugati hatalmak kormányai negatív magatartást tanúsítanak a szocialista és kapitalista országok képviselőinek találkozására iránt. Megint azt mondják, hogy szolgál-tassunk bizonyítékokat egyes kérdésekben, azt akarják, hogy tegyünk politikai engedményeket. De mit jelentenek az ő felajánlások szerint a politikai engedmények? Valószínűleg azt akarják, hogy tagadjuk meg önmagunkat, mondjunk le szocialista elveinkről az imperialista körök kedvéért. Ezt azonban nem érik meg az imperialista urak, s a „hidegháború” állásponjtját képviselő többi urak sem.

Realista politikát kell folytatni, tudomásul kell venni, hogy két világ létezik — szocialista és kapitalista világ. Akkor könnyebb lesz felszámolni az abnormális kapcsolatokat, véget vetni a hidegháborúnak és a békés együtt létezés útjára alapján kifejezni az államok közötti baráti kapcsolatokat.

Milyen kihívással lesznek mindezek a Közel- és Közép-Keletre? Mi sohasem teszünk különbséget a Közel- és a Közép-Kelet, a Távol-Kelet, Nyugat, Dél, vagy Észak között. Az összes népek, bárhol is élnek, békére és nyugalomra áhítoznak. Az imperialistáknak az a legujjabb terjesztett agyszüleménye, amely szerint mi — állítják — az Amerikai Egyesült Államokkal megegyezően szeretnénk jutni a befolyási övezetek elosztására vonatkozólag, természetesen minden alapot nélkülöz. Ez nem a szocialista országok terminológiája, hanem azon gyarmatosítók, rabslasztatók terminológiája, akik azt hiszik, hogy ha egy ország hatalmas, akkor annak birtokolnia kell valamit, és valakinek a rovására kell élnie.

Mi szocialista ország vagyunk, amely új alapon szervezte meg államát és felszámolta a kizsákmányoló osztályokat. Elveink nem engedik meg, hogy megegyezéseket hozzunk létre az erős államokkal, a gyengék, a gyenge országok rovására. Ez ellenkező a szovjet állam szellemével. Mi valamennyi tárgyalásainkon szilárdan megmaradunk a más államok belügyeibe való be nem avatkozás elve mellett, támogatjuk az összes országok függetlenségének megszilárdítását, gazdaságuk fejlődését, életszínvonaluk és kulturájuk emelkedését.

KERDES: Egy, A. H. Amer tábornokkal folytatott beszélgetés során Ön azt mondotta, hogy az Egyiptommal kapcsolatos szovjet politika bizonyos elveken alapszik és nem kapcsolódhatik a Szovjetunió egyik vagy másik vezetőjének nevéhez. Engedje meg, hogy az interjú szövegében megismételjem azt, amit Ön ezzel a kérdéssel kapcsolatban Amer tábornoknak mondott.

VALASZ: Természetesen, nyugodtan teheti ezt — a szovjet béképolitikát nem egyetlen személy irányítja, ez a szovjet kormány politikája.

M. H. HEIKAL: Több időt raboltam el Öntől, mint amennyit akartam és szeretném megköszönni az Ön szíveségét. Befejezésül arra szeretném Önt kérni, tartson fenn nekem egy helyet az első holdrakétában. Sok egyiptomi várja ezt a pillanatot.

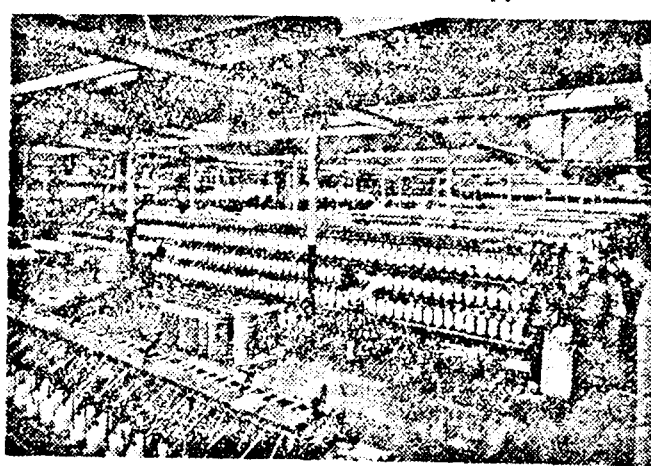
N. SZ. HRUSCsov: Ne siessünk! Intézzük el inkább földi dolgainkat, közben a tudomány és a technika egy új lépést tesz majd előre fejlődése útján.

A jugoszláv nép nagy ünnepe

November 29-én Jugoszlávia népei megünneplik a Köztársaság Napját. Tizenkét évvel ezelőtt, 1945 november 29-én Jugoszlávia alkotmányozó Szkupcsinája határozatot fogadott el a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság kikiáltásáról. Ezzel a történelmi aktsal végleg felszámolták a monarchiát és Jugoszlávia népi szövetségi köztársasággá vált. A jugoszláv dolgozók a Kommunista Párt vezetésével vívták ki ezt a nagy győzelmet, miután években keresztül hősi harcra voltak kényszerítve.

Az ország iparosítása egyre nagyobb befolyást gyakorol az egész jugoszláv nemzetgazdaság fejlődésére és megteremt a mezőgazdaság szocialista átalakítása megvalósításának feltételeit.

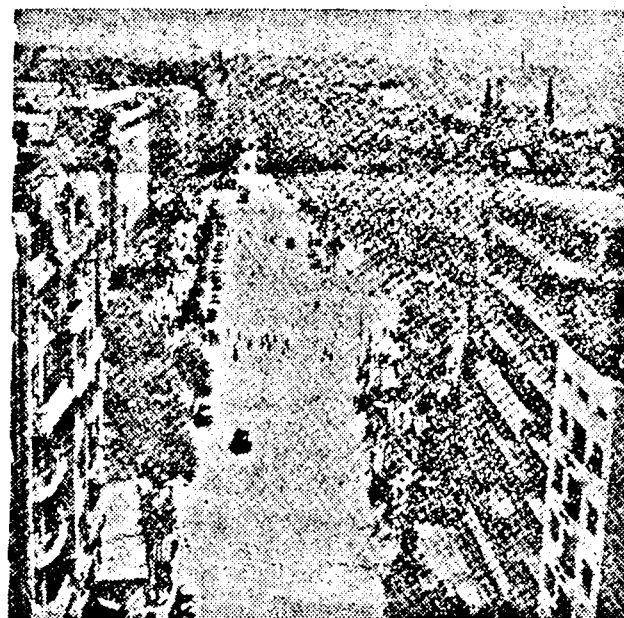
A Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság és a Szovjetunió közötti kapcsolatok a jogegyenlőség, a kölcsönös segítség és együttműködés, az egymás szuverenitásának és függetlenségének tiszteletben tartása és a belügyekbe való be nem avatkozás alapján állandóan

A Duga Resa Textilgyár egyik terme

Az a tény, hogy a hatalom a dolgozó nép kezébe ment át, széles távlatokat nyitott a jugoszláv dolgozók előtt az ország társadalmi viszonyainak gyökeres megváltoztatására, a szocializmus felépítésére. A jugoszláv népi hatalom megvalósította az agrárreformot, amely felszámolta a földkeleti földesuri tulajdont és a földet a parasztnak juttatta; megvalósították az ipar és a szállítás termelőeszközeinek társadalmi tulajdonbavételét; megnyitotta a dolgozók előtt a tanulás és a kultúra felé vezető utat. Ezzel megteremtődtek a feltételek az ország technikai, gazdasági és kulturális téren való évszázados elmaradottságának megszűntetésére, a szocializmus technikai, anyagi alapjainak sikeres felépítésére.

Egy elmaradott agrárországból, amelynek gazdaságában a vezető szerepet az idegen kapitalisták játszották, — Jugoszlávia átalakuloban van egy ipari agrárországgá, mely sikeresen győzi le az iparosítás útján álló akadályokat.

Belgrádi látkép

A román parlamenti küldöttség lengyelországi látogatása

VARSÓ. Az Agerpřes külön tudósítója jelenti:

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének küldöttsége lengyelországi látogatásának hetedik napján Poznań után Leszno agrárarajon néhány községet kereste fel. A küldöttség Czesław Wycech, a Lengyel NK Szemjének marsallja, számos lengyel képviselő, valamint Marin Florea, az RNK varsói nagyköve kíséretében délelőtt meglátogatta az 1950-ben alakított Jarog-

nawice-i kollektív gazdaságot és a hozzá tartozó állattenyésztő telepet.

A Nagy Nemzetgyűlés küldöttségének tagjai elbeszéltek a kollektív gazdaság dolgozóival. Kérdéseket tettek fel és feleltek a román parasztok életére vonatkozó kérdésekre. A Jarognewice-i kollektív gazdaság tagjai elbeszéltek Nicolae Hudeanu elvtárral, a Nagy Nemzetgyűlés képviselőjével, a Negru Voda rajoni Comana község Filimon Sirbu kollektív gazdaságának elnökével, aki beszámolt a mezőgazdaságunk szövetkeztetésére terén elért sikerekről.

A Nagy Nemzetgyűlés küldöttsége ezután meglátogatta a Garzyn-i állami gazdaságot és az egész Lengyelországban ismert állattenyésztő telepet, ahol faj-szaporításhoz, juhokat, valamint igavonó lovakat tenyésztettek.

A Nagy Nemzetgyűlés Küldöttsége ugyanazon a napon meglátogatta az egyik legérdekesebb állattenyésztő intézményt, a Pavlovics-i kísérleti állattenyésztő telepet.

Este a Nagy Nemzetgyűlés küldöttségének tagjai visszatértek Varsóba és ezzel befejezték Lengyelország különböző vajdaságaiban és helyiségeiben tett látogatásukat. A küldöttség november 28-án Varsót tekintette meg és találkozott a Szejm képviselőivel.

Katalmas méreteket öltött a marokkói líni-i lakosság felkelése

Spanyol csapatok hatoltak be Marokkó területére

MADRID. (Agerpřes.)

Hivatalos spanyol forrásból származó hírek értesítenek, hogy líni, a marokkói területen fekvő spanyol gyarmat lakossága fellázadt a gyarmati uralom ellen. A mozgalmak egyre terebélyesedik és amint az líni-i spanyol rádió is beismerte a marokkói partizánok számos spanyol helyőrséget bekerítettek.

A líni-i rádió szerint a spanyol csapatok hatalmas ellentámadást indítottak, hogy „felszabadítsák” a bekerített állásokat. Spanyol hivatalos közlemények megerősítik a marokkói illetékes körök állítását, amely szerint spanyol csapatok hatoltak be Marokkó területére.

A spanyolok az úgynevezett „üldözési” jagra hivatkoznak. Mások

lőnben az algériai francia csapatok is ezt a jogot használják fel ürügyként Tunisz területi épségének megsértésére. A spanyol repülőgépek több ponton is bombázták a marokkói területet. A rabati kormány hivatalosan is tiltakozott ez ellen a Franco-kormánytól.

Sajtóügynökségek hírmagyarázataiból kitűnik, hogy a spanyol hivatalos körök újabb összetűzést várnak csapataik és a marokkói partizánok között és ezért újabb megerősítéseket küldtek líni környékére.

A France Presse távirati ügynökség rámtat arra, hogy az eredetileg több, mint 5000 főből álló líni-i spanyol haderőt jelentősen megerősítették. Állandóan újabb és újabb ejtőernyős csapatok és a spanyol

idegen légió külföldi ményei érkeznek líni övezetébe.

A francia sajtó beszámol az líni-i súlyos helyzetről. A Paris Presse Intransigeant értesülése szerint a spanyol hadsereg vezetői, Franco tábornok elnökletével tanácskozást folytattak és megvitaták a rendkívül súlyos líni-i helyzetet. A France Soir értesülése szerint a spanyol katonai főparancsnokság sürgősen tüzésre, gyalogsági megerősítést és újabb repülőgépeket vezényelt líni-be.

A France Presse távirati ügynökség hangsúlyozza a harcok elkeseredett jellegét és rámutat arra, hogy az líni-i spanyol helyőrség vesztesége négy nap alatt 50 halottat, 65 sebesültet és 40 foglyot tett ki.